

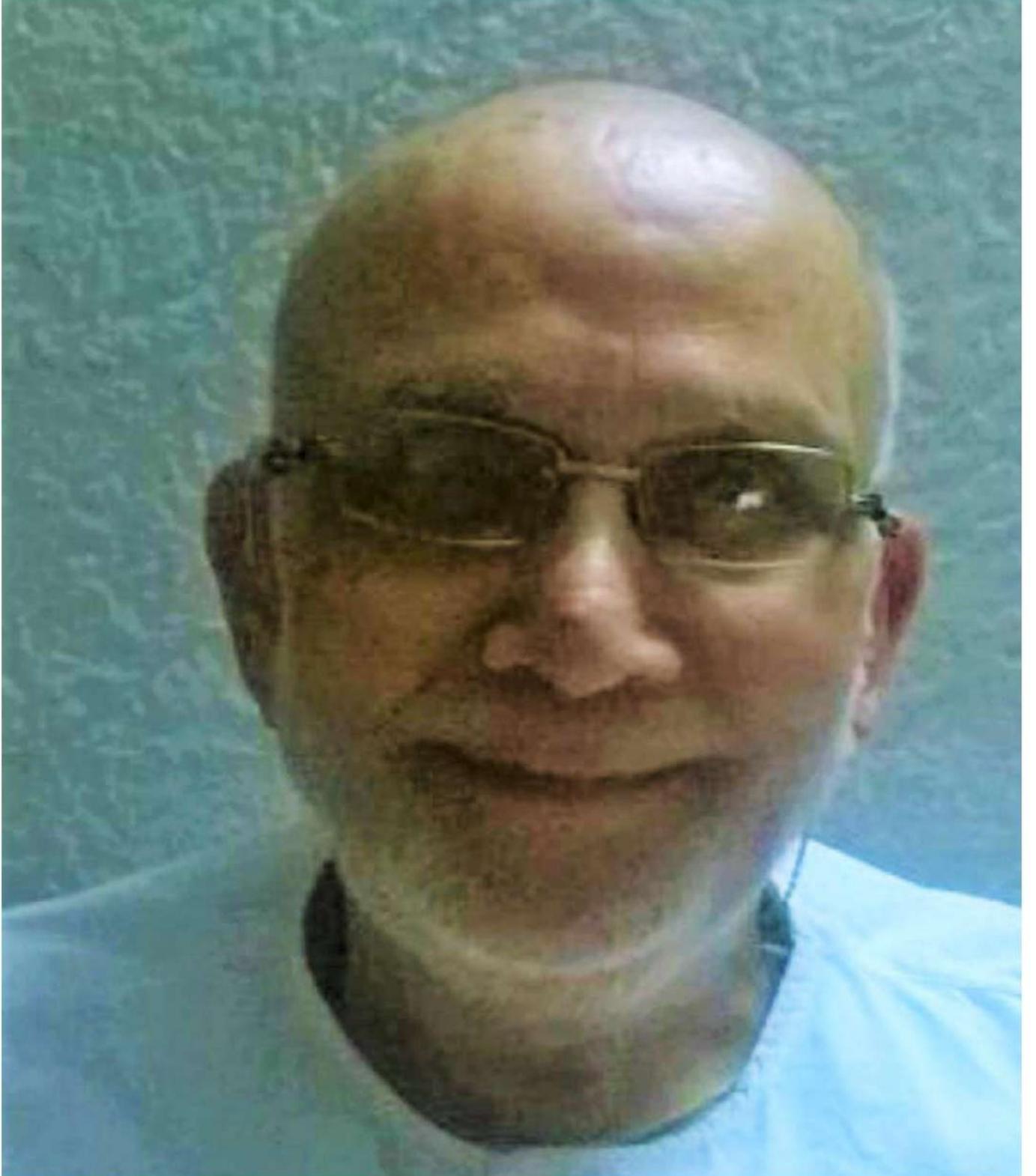
सेवक वार्ता

ऑगस्ट-२०२५

वर्ष -६ अंक- १०

सेवानिवृत्त वनकर्मचारी संघ, महाराष्ट्र परिवाराचे विविध उपक्रम, विचारमंथन, घडामोडी, साहित्य याचे संवाद पत्र

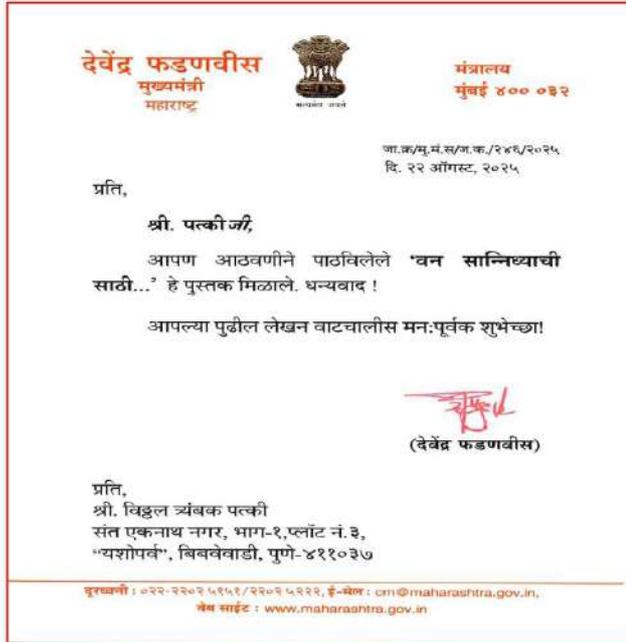
सेवक संघाचे संस्थापक व विश्वस्त श्री. वसंत जोशी यांचे पुणे येथे निधन

आहे. कोकणी माणूस हा निसर्ग प्रिय असतो. हे यावरून दिसून येते. कोकणी माणूस हा लोभी नसतो, आणि निसर्गाशी मैत्री ठेवणारा असतो. तो निसर्गाशी बेईमानी करणारा नसतो. अल्प संतुष्ट असतो. हे श्री.पत्की सर यांच्या अल्प सानिध्यात राहिल्यावर याची प्रचिती आली.

पुस्तकात ६० वर्षांचा साराश स्वरूपात कसा लिहला हे मला आजपर्यंत न उलगडलेले कोडे आहे. आपले पुस्तक मी माझे स्नेही विद्वान डॉक्टर प्रोफेसर अती शिक्षित याना वाचायला दिले आणि त्यांनी त्यावर एक शिक्का मारला कीतिशय चपखल लिखाण आहे. बोटावर मोजाता येईल इतक्या व लाखात एक अशा व्यक्तीत हे कौशल्य असते.

या पुस्तकाला मुख्यमंत्री यांनी दिलेले पत्र त्यांच्या अनुभव, कार्यासक्त अभ्यासू वृत्ती, मेहनतीचे, परिश्रमाचे लोणी ह्या पुस्तकात प्रतिबिंबित करते. आजच्या घडीस हे पुस्तक मी अथवा नवीन वनअधिकारी यांनी वाचले तर आमच्या वृत्तीत बदल होईल का? मला निश्चित वाटते की ५०-६० टक्के व्यक्तीमध्ये बदल होवू शकतो. वन विभागासारखा विस्तृत मोठ्या विभागाचा अभ्यास देखील अनेक पातळीवर करत अनेक अंगाने त्यांनी काम केले, निरीक्षणे नोंदविली, अभ्यास केला ही साधना व तपस्याचे पुस्तक रूपाने तयार केलेले फळ आहे.

आरोग्य साधना

रोज एका तरी व्यक्तिला माफ करत जा.

- जेव्हा दामल्यासारखे वाटेल तेव्हा थोडी विश्रांति घ्या / आराम करा.
- मुक्तपणे जोरात हसा.
- धूम्रपान वर्ज्य करा.
- मद्यपान वर्ज्य करा.
- गुटखा / तंबाखू आदी व्यसनांपासून दूर रहा.

- पत्त्यांचा जुगार, मटका, रेस, वेश्यागमन अशा मार्गांपासून दूर रहा. एकपत्नीव्रत आचरा.
- आठवड्यातून काही वेळ निसर्गाच्या सान्निध्यात घालवा.
- सकाळी दंत पडलेल असतांना हिरवळीवरून अनवाणी चाला.
- जरूर असेल तेव्हा मदत मागा.
- सकारात्मक विचार करा.
- नकारात्मक विचार प्रयत्नपूर्वक मनातून काढून टाका.
- दुपारी १०-१५ मिनीटांची डुलकी घ्या.
- लिफ्ट किंवा एस्केलेटर यांचा वापर न करता जिऱ्यांचा वापर करा.
- हिरव्या पालेभाज्या, सॅलड, कोशिंबीरी (यात मोड आलेली कच्ची कडधान्ये असावीत) भरपूर प्रमाणात खा. मोड आलेली कडधान्यांच्याउसळी करून खा. मधून मधून डोळे व चेहरा गार पाण्याने धुवा.
- वर्षातून एकदा ट्रीपला जाऊन येत जा.
- आरामदायी पादत्राणे वापरा.
- मुक्तपणे व आनंदाने नाचा.
- मुक्तपणे व आनंदाने गा.
- तडस लागेल इतके न जेवता पोटात जेव्हा जागा (भूक) असेल त्याच्या फक्त ८०% खा. (लक्षात ठेवा "दोन घास भुकी, तो सुखी")
- एखाद्या जवळच्या जुऱ्या मित्राशी / स्नेह्याशी वेळ काढून ५-१० मिनिटे फोनवर बोला.
- तुमच्या दातांची योग्य निगा राखा / काळजी घ्या. सकाळी व रात्री दोन वेळा ब्रशने दांत साफ करा.
- बागकामात मन रमवा.
- सूती व सैल कपडे वापरा, तंग कपडे वापरणे टाळा.
- नियमित पोहायला जा.
- स्वतःचा आत्म विश्वास वाढवा.
- जीवनाचा उद्देश व उद्दीष्ट लक्षात ठेऊन जगा व जीवनातील आनंद लुटा.
- नियमितपणे मोकळ्या हवेत / बागेत फिरायला जात जा.
- नियमितपणे नाटक / सिनेमा / संगीताचा जलसा / व्यख्यान अशा अभिरुचीसंपन्न / मनोरंजन कार्यक्रमास अवश्य जा.
- तुम्ही दमला असाल तरीही रेटून काम न करता थोडा वेळ काढून आराम करा / विश्रांती घ्या.
- प्रकृतीच्या कारणाने कधी कधी कामास नकार द्यायला शिका.
- तुमची प्रतिकारशक्ती वाढण्यासाठी मधाचा योग्य वापर करा.
- एडस् सारख्या भयानक व्याधींपासून दोन हात दूर रहाण्यासाठी तुमच्या काम जीवनातील जोडीदाराबरोबर एकनिष्ठ रहा.

- आरोग्यासाठी स्वयंचलित वाहनाऐवजी सायकलचा वापर करा.
- तुमच्या भावनिक समस्या इतरांजवळ व्यक्त करू नका.
- नकारात्मक व्यक्तींना टाळा / तुमच्यापासुन दोन हात दूरच ठेवा.
- एखाद्या समाजहिताच्या का

◆◆◆◆◆

"पिवळ्या पानांना, तोडू नका,"

फांदी वरच्या पिवळ्या पानांना, तोडू नका,
 एक दिवस ती आपोआप गळून पडतील.
 बसत जा घरातील वडीलधारी मंडळीं बरोबर,
 बोलत राहा, एक दिवस ती आपोआप शांत होतील.
 होवू द्या त्यांना बेहिशेबी, खरचू द्या, मनासारखं वागू द्या,
 एक दिवस ती आपोआप तुमच्यासाठी,
 इथेच सर्व सोडून जातील.
 नका टोकू त्यांना सारखं सारखं,
 तेच तेच बोलत राहतात म्हणून,
 एक दिवस तुम्ही तरसून जाल,
 त्यांचा आवाज ऐकायला, जेव्हां ती अबोल होतील.
 जमेल तेव्हा आशिर्वाद घ्या त्यांचा, वाकून, पाया पडून,
 एक दिवस ती आपोआप जातील वर तसबीर बनून,
 अर्थ नाही मग तुमच्या माफीला,
 नतमस्तक होऊन, कान धरून.
 नका बोलू चार चौघात त्यांना,
 खाऊ दे थोडे, मनासारखं,
 मग बघा येणार पण नाही जेवायला,
 भले करा श्राद्ध, सारखं सारखं....

००००००००००००००००

एक विडंबन

श्रावणमासी खेद मानसी
 हिरवळ गेली कुणीकडे?
 शहरें भरली इमारतींनी
 डांबर फरश्या चहुकडे ॥
 मनु बदलला अणु फोडला
 निसर्गातही बदल घडे
 श्रावणमासी तो मौजेचा
 पाऊस आता कुठे पडे ? ॥
 राने तुटली, कुरणे हटली
 उजाड हे डोंगरमाथे
 सुंदर हरणी हिरव्या कुरणी
 कुठे कशी मग बागडते ? ॥
 सुवर्ण चंपक अजुनी फुलतो
 रम्य केवडा दरवळतो
 नगरनिवासीजन हौसेस्तव
 बाजारी विकला जातो ॥
 थकून भागून घरी परतती
 ललना सायंसमयाला

हर्ष न उरतो हृदयी त्यांच्या
 देवदर्शना निघण्याला ॥
 प्रदुषणाने जीवन अवघे
 होऊनी गेले संत्रस्त
 कुठे कुणाच्या वदनी वाचू
 श्रावण महिन्याचे हे गीत ॥

००००००००००००००००

वेधक वृत्त

"वन सान्निद्याची साठी" पुस्तकावरील वरील सर्वोत्तम साठ प्रतिक्रिया

(१) रा.रा. पत्की सर, साष्टांग प्रणाम .

वन सान्निद्याची साठी हे आपण लिहलेले पुस्तक मला खूप भावले. मी अनेक दिग्गज लेखक आणि व्यक्तींची आत्मचरित्र वाचलेली आहेत, आपले हे अचूक शब्दातील precise drafting मधील आत्मचरित्र आणि कर्तृत्व भाव यांचे दुग्ध, शर्करा मिश्रण असलेले हे पुस्तक आत्मप्रौढी नसलेले लिखाण आहे. यातील एक प्रसंग मंत्रालय ते डॉंबिवली आणि पाऊस रात्री पहर तातडीचे काम हातात घेऊन संपलेले आणि रात्र उलटून गेलेले असताना, वरिष्ठ सांगत आहे की मी माझ्या गाडीने सोडतो आणि आपण खूप मोठ्या स्वाभिमानाने दिलेला सहज नकार सीएसटी रेल्वे स्टेशन वरून लोकल ट्रेन ने जाणे हा प्रसंग आपल्या कर्तृत्व भावनेत खूप मोठी आताच्या नवीन वनअधिकारी पिढी साठी ची आपले कर्तृत्व म्हणजे पाण्याजवळ राहून तहान लागलेली असताना देखील पाणी ना पिणे, अशी भावना प्रकट करते. आपल्यावर आपले काका चे प्रेम आणि आपलेही प्रेम "चाचा भातिजा" हे ही आपण अत्यंत कमी शब्दात वाचकांपुढे ठेवले आहे. आपण कोकणी लाल माती तील सुगंध घेऊन जन्माला आला आहात, त्यामुळे अल्पसंतुष्ट पणा आजही आपल्या रक्तात आहे. आपले सारखे कष्टाळू कोकणी व्यक्तीमुळेच आज मुंबई भारतातील नंबर 1 चे शहर झाले आहे. आपण सायकल वरून प्रवास करून कष्टात घेतलेले शिक्षण हे नव्या वनअधिकारी यांचेसाठी जंगलात पायी चालण्यास प्रवृत्त करेल तो सुदिन कधी येतील ? आपण सेवेत असताना अनेक प्रकारच्या सेवेच्या संधी आपल्याला आपल्या कष्टमय कर्तृत्वामुळे मिळालेल्या आहेत. त्यामुळे आपल्या विचार शक्ती आणि अब्यासाला बहुरंगी अष्टपैलू आयाम मिळाला. आपल्या हातून वन सेवा बहारदार झाली हे मात्र 100 टक्के खरे आहे. मलाई दार पोस्टिंगसाठी आजचे भूमिपुत्र आयएफएस पोस्टिंगसाठी, बदलीसाठी जाहीरपणे शासनाकडे भांडणारे, वर्तमानपत्रात टणाना करणारे यांनी आपले पुस्तक वाचले तर त्याचे भावना बदलतील का हा मोठा प्रश्न माझेपुढे उभा राहतो. आपण हे आत्मचरित्र, कार्य सेवा हे पाल्लाळ स्वरूपात नाही हे ही खूप चांगले या पुस्तकाने दाखवून दिलेले आहे. आपण सेवेत शिस्तप्रिय आणि निस्वार्थी होतात याचे बद्दल लिखाण या पुस्तकात नाही हा पुस्तक मधील लिखाणाचा कंगोरा मात्र मला अपूर्ण वाटतो. परंतु हे देखील मला माझे दुसरे मन वेगळ्या विचाराकडे नेते. ग्राम दैवत चा फोटो, आई वडील, काका, गावावरील आपली शेती यांचे फोटो आजही आपले मनातून 85 वय असताना देखील ठासुन भरलेल्या आहेत हे विशेष दिसत आहे.

अप्रतिम,लेखनाचा वेगळा भाव, presies ड्राफ्टिंग (शब्दावाचून कळले सारे!) ,लेखनातील सहजभाव हे या पुस्तकात आहेत. 85 व्यां वर्षी लिखाण,क्रम बद्धतेने करणे हे सोपे कार्य नाही .आपले लिखाणाबद्दल मी घटनाक्रमातून 2,3 तास बोलू शकेल असे मला वाटते.

सर,आपल्याला चांगले आरोग्य 100 वर्षांपर्यंत कमीत कमी मिळो अशी आई जोगेश्वरी देवी कडेस प्रार्थना करतो.

जयप्रकाश आनंदराव पाटील धुळे

००००

I have gone through the book it is interesting to learn about your personal experiànses, I am thakful for considering me as a part of forest crowd. ... Vilas Gogate

००

There are only two important days in our lives. The day we were born and the day when we know why.....

Patki Sir, we are all indebted towards the efforts that you have put to write this book and create a treasure of experience for the generations to come. – Mangesh Desai.

०

इतकी पारदर्शकता लिहितानाच नव्हे तर जगतानाही दाखवणं, सांभाळणं सोपं नाही.वनविभागात नोकरी करताना आणि पावलोपावली राजकारण, दुटप्पीपणा, मतलबी चेहऱ्यांसोबत वावरताना तर आणखीनच कठीण. पण पत्की साहेबांनी हे लिलया पेलले. स्पष्टवक्तेपणा हा दोष समजल्या जाणाऱ्या काळात त्यांनी तो वनांच्या हितासाठी पत्करला. "वन सान्निध्याची साठी" मध्ये अनेक ठिकाणी याची आपल्याला जाणीव होते. प्रांजळपणे आपल्या वाटचालीची आणि सहकाऱ्यांनी दिलेल्या सहकार्याची सविस्तर नोंद घेतली आहे. ---आर. के. आडकर

०

आकर्षक मुखपृष्ठ व समर्पक शीर्षक असलेले वन सान्निध्याची साठी हे ज्येष्ठ वनाधिकारी श्री पत्की सर यांचे वनातील दीर्घ अनुभवाचे पुस्तक वाचनीय झाले आहे. प्रत्येक वनप्रेमीसाठी हा अमूल्य खजिनाच असून ओघवत्या शैलीतील हे पुस्तक वाचतांना त्याचा वारंवार प्रत्यय येतो. देशातील तसेच महाराष्ट्रातील विविध कार्य वृत्तांतील वनांचे, वन्य जीवांचे, आदिवासींचे यथार्थ चित्रण डोळ्यासमोर उभे करते. कॉलेज जीवनापासून ते निवृत्ती नंतरही सुरु असलेला अथक प्रवास आजच्या तरुणाईसाठी प्रेरणादायी तर आहेच व अनुकरणीयही आहे.

वनविकास महामंडळ, प्रादेशिक विभाग, सामाजिक वनिकरण, मंत्रालय, वन्यजीव क्षेत्र संचालक, शहापूर, चंद्रपूर, कुंडल येथील वन प्रशिक्षण संस्था मधील त्यांची कारकीर्द अष्टपैलू व्यासंगाची साक्ष पटविते. विविध कार्य क्षेत्रातील मान्यवरांचा लोक संग्रह केवळ त्यांच्या मन मिळाऊ स्वभावाचे द्योतकच.

दैवी स्मरण शक्ती लाभलेल्या या वनाधिकार्यांने नोंदविलेली निरीक्षणे, बारीक सारीक नोंदी, संदर्भ वाचून मन

अचंबित होते. वन व्यवस्थापनातील परखड निष्कर्ष डोळ्यात अंजन घालणारे आहे. सेवा निवृत्ती नंतरही उत्साहाने व तेवढ्याच कार्य क्षमतेने कार्यरत असणारे सर सेवक संघांचे आधार स्तंभ असून सेवकच्या वाटचालीत त्यांचा सिंहाचा वाटा आहे हे निर्विवाद सत्य. त्याच्या पुढील वाटचालीसाठी व वयाची शंभरी गाठण्यासाठी त्यांना मनापासून शुभेच्छा. श्री

---प्रदीप कुलकर्णी,वि.व्य.,से.नि

००००

(२) मित्रांनो काही दिवसांपूर्वी हा ग्रंथ लेखक व वनाधिकारी श्री विठ्ठलराव त्र्य. पत्की सरांचा प्रकाशित झाला आहे,या बाबतीत गृथातील मला समजलेल्या लक्षात आलेली गृथातील बाबी प्रसंग अन् वैशिष्ट्यं आपल्या सुलभ संदर्भासाठी देत आहे.

|| वन सान्निध्याची साठी.||

||:सन१९६५ ते सन २०२५:|

||लेखक प्रकाशक,

श्री व्हि.टी.पत्की सर||

गृथ लिहीतांना वानिकी प्रशिक्षण ते एकंदरीत आजपर्यंत '६०'वर्षे' कालावधी लोटला आहे. वन खात्यात काम करणाऱ्या 'जेष्ठ अन् कनिष्ठ' अधिकाऱ्यांची नावं प्रसंगानुरूप उल्लेखित आहेत. लेखकाच्या 'बालशिक्षण ते पदवी' पर्यंतचं अन् कौटुंबिक परिस्थिती व 'वानिकी' क्षेत्रातील योगदानाचे वाचनिय शब्दात सुस्पष्ट वर्णन केले आहे.

कादंबरीचा प्रवास 'महाराष्ट्र लोकसेवा आयोग' निवडी पासून ते सेवानिवृत्ती पर्यंतचा वनअरण्यायात्रा नमूद केली आहे,याशिवाय सेवा निवृत्तीनंतरही आजपर्यंत वन विभागास मदत करणं अन् सेवाभाव यशस्वी रित्याकरून वनविभागास मदतीची हात आजपर्यंत दिला आहे.

प्रशिक्षण काळातील दिनक्रम सहअध्यायी वनसंवंगडी प्रशिक्षक अन् गुरुजनं यांची नावे लक्षात ठेवणं किंबहुना संगृही ठेवून अथवा प्राप्त करून नमूद करणं म्हणजे वनांप्रती लेखकाचे प्रामाणिकपणा कृतज्ञता ही स्वभाव वैशिष्टे लक्षात येतात.

वैशिष्ट्यपूर्ण बाब म्हणजे वनातील वेळोवेळी झालेली स्थित्यंतरे बदल पणं सुस्पष्ट प्रसंगानुरूप वर्णन केली आहेत.

लेखकांने वनविभागाच्या विविध वन्यजीव ,सामाजिक वनिकरण, प्रशासकीय(प्रा) विभागात या शिवाय वेळोवेळी निर्मित कायदे आणि त्याची अंमलबजावणीसाठी शंभर टक्के योगदान दिलं आहे.

ही अशी 'अरण्यायात्रा'तपश्चर्या अन् वन विकास कामातील योगदान वनयात्रा म्हणजे एक सुंदर शब्दचित्रांकन म्हणावं लागेल. या लीखाणास अरण्यवनं 'प्रवास' म्हणण्यापेक्षा वनयात्रा शब्द उचीत ठरेल.

हा गृथ वाचन करून वनं अन् इतर मंडळींना सुद्धा मनोरंजक अन् ज्ञानात भर घालणारा ठरेल यात तिळमात्र शंका नाही.

|| रमेश माणिकराव सोनटक्के,

(३) जेष्ठ अरण्यऋषी 'आ द र णी य'

|| श्री विठ्ठल त्र्य.पत्की||

'वाढदिवसा निमित्त' खूप खूप अभिनंदन

आपल्या समवेत वन अरण्यजंगल

सेवेत न् आला योगायोग

एकत्रित कर्मयोग पण आपली वनं
कर्तव्यनिष्ठा ऐकली वेळोवेळी आजही स्मरणात
लाभली आदरणीय श्री विठ्ठलसेवा वन
अरण्यं नंदिग्राम (नांदेड) वनं विभागास
मराठवाडा पुण्यभूमीसं अतिशय व्यापक
भौगोलिक वनं 'वनंअरण्यजंगल'
गोदावरी पाणलोट 'शेजारी' अन् पैनगंगा नदी
विदर्भ जंगल शेजारी सुंदर वन
किनवट तालुका अरण्यवनं जंगल
'आंध्रप्रदेश'सिमेलगत टिकवलं
वनजंगलअरण्यं अगदीच मनोमन
न् अवैध वृक्षतोड मराठवाड्याचं सुदैव लाभला
श्री पांडुरंग श्री विठ्ठल दैवतं (व्हि.टी.पत्की)
संरक्षण संवर्धनास जतन अरण्यं वनं
न घेतला 'ताणतणाव' अन् कामाचं असून भरपूर प्रेशरं
पण गस्तं अन् सुंदर आदर्श वनप्रशासनं'
अशा या थोर वनाधिकार अन् अरण्यऋषी यांना लाभावे
शतायुषी अन् आयुरारोग्य समृद्धी
'यापुढेही' धनसंपदा अमाप !
आजही सुंदर मार्गदर्शन अन्
लिखाण स्वानुभव गृंथरुपातून पृकटं
हिच इश्वर चरणी अन् नम्र विनवणी
प्रार्थना सदैवं लाभावं मनोवांच्छितं
समृद्धी अन आयुष्य .
शुभकामना अभिष्टचिंतन'

रमेश माणिकराव अन् सौ. अलोलीका र. तथा
समस्त सोनटक्के परिवार *मांडाखळीकर"

(४) काही दिवसांपूर्वी हा ग्रंथ
लेखक व वनाधिकारी श्री विठ्ठलराव
त्र्य. पत्की सरांचा प्रकाशित झाला आहे, या बाबतीत
ग्रंथातील मला समजलेल्या लक्षात आलेली ग्रंथातील बाबी
प्रसंग अन् वैशिष्ट्यं आपल्या सुलभ संदर्भासाठी देत आहे
वनंअरण्यदेवता सुप्रसन्न.

||. वन सानिध्याची साठी. ||

||:सन१९६५ ते सन २०२५:|

||लेखक प्रकाशक,

श्री व्हि.टी.पत्की सर||

ग्रंथ लिहीतांना वानिकी प्रशिक्षण ते एकंदरीत
आजपर्यंत '६०-वर्षे' कालावधी लोटला आहे.

वनंखात्यात काम करणाऱ्या 'जेष्ठ अन् कनिष्ठ'
अधिकार्यांची नावं प्रसंगानुरूप उल्लेखित आहेत.
लेखकाच्या 'बालशिक्षण ते पदवी' पर्यंतचं अन् कौटूंबिक
परिस्थिती व 'वानिकी' क्षेत्रातील योगदानाचे वाचनिय
शब्दात सुस्पष्ट वर्णन केले आहे.

कादंबरीचा प्रवास 'महाराष्ट्र लोकसेवा आयोग' निवडी
पासून ते सेवानिवृत्ती पर्यंतचा वनअरण्ययात्रा नमूद केली
आहे, याशिवाय सेवा निवृत्तीनंतरही आजपर्यंत
वनविभागास मदत करणं अन् सेवाभाव यशस्वी
रित्याकरून वनविभागास मदतीची हात आजपर्यंत दिला
आहे.

प्रशिक्षण काळातील दिनक्रम सहअध्यायी वनं सवंगडी
प्रशिक्षक अन् गुरुजनं यांची नावे लक्षात ठेवणं किंबहुना
संगृही ठेवून अथवा प्राप्त करून नमूद करणं म्हणजे

वनांप्रती लेखकाचे प्रामाणिकपणा कृतज्ञता ही स्वभाव वैशिष्ट्ये
लक्षात येतात.

वैशिष्ट्यपूर्ण बाब म्हणजे वनातील वेळोवेळी झालेली
स्थित्यंतरे बदल पणं सुस्पष्ट प्रसंगानुरूप वर्णन केली
आहेत. लेखकांने वनविभागाच्या विविध वन्यजीव ,
सामाजिक वनिकरण, प्रशासकीय(प्रा) विभागात या शिवाय
वेळोवेळी निर्मित कायदे आणि त्याची अंमलबजावणी साठी
शंभरटक्के योगदान दिलं आहे.

ही अशी 'अरण्ययात्रा' तपश्चर्या अन् वनविकास
कामातील योगदान वनयात्रा म्हणजे एक सुंदर शब्द
-चित्रांकन म्हणावं लागेल. या लीखाणास अरण्यवनं 'प्रवास'
म्हणण्यापेक्षा वनयात्रा शब्द उचित ठरेल.

हा ग्रंथ वाचन करून वनं अन् इतर मंडळींना सुद्धा
मनोरंजक अन् ज्ञानात भर घालणारा ठरेल यात तिळमात्र
शंका नाही.

|| रमेश माणिकराव सोनटक्के,

वाचक प्रतिक्रिया -सेवक वार्ता, जुलै-२०२५

(१) सकाळी सकाळी आजचे दिवसाची सुरुवात सेवक
वार्ताने वाचून केली अंक मुद्देसूद सुरेख वाटला
सोबतच आरोग्य वार्ता सारखे सेवानिवृत्तांसाठी व
वाचकांसाठी इतर विषयांसोबत आपल्या सर्वांचे
आरोग्य कसे चांगले राहिल याचा सुध्दा या सेवक वार्ता
अंकात समावेश केला खरंच सर्वच विषय समावेशक
अंक आहे वाचून खूपच नवचैतन्य, ऊर्जा मिळाली एक
संघाचा सदस्य व वाचक म्हणून संघ परिवारास
धन्यवाद देतो आणि सेवक वार्ता चे पुढील
वाटचालीस शुभेच्छा

--एस. आर. पाटील, जळगाव

(२) धन्यवाद गवळी साहेब! माननीय पत्की साहेब यांचं
प्रांजळ, पारदर्शी जीवन त्यांच्या पुस्तक रुपी
आत्मचरित्रातून आरशात पहावे तसे पाहता आले.
त्यांच्या व्रतस्थतेला प्रणाम आणि त्यांचा सेवक मधील
अनमोल सहभाग असाच अविरत राहो हीच प्रार्थना

- आर. के. आडकर

(३) श्री . पत्की साहेब यांच्या पुस्तकाबद्दल , आरोग्य
साधना बाबत उत्कृष्ट माहिती , अंक प्रकाशनाच्या
सातत्याबद्दल पुन्हा मनःपूर्वक अभिनंदन

-विठ्ठल धोकटे

सेवक परिवारातील सर्व सदस्यगण, वाचक, हितचिंतक
यांना हरितालिका, श्री गणेश चतुर्थी, ऋषिपंचचमी,
अनंत चर्तुदशी, व घटस्थापना सणांसाठी हार्दिक
शुभेच्छा

वेळ खजगी वितरणासाठी

प्रकाशक - सेवक संघ, महाराष्ट्र, पुणे

संपादन - एस. के. गवळी

कार्यालय - वन ग्रंथालय, दुसरा मजला, वनभवन, भांबुर्डा वन
विहार, गोखले नगर, पुणे - १६